

Kürti László

## nélküled élni

aazzal hívsz, hogy hipót ittál, és én vagyok az oka  
mindennek, mert megöölöd magad, már nincsen  
visszaút! tiszta szívből gyűlölsz, jobban, mint ahogyan  
szeretni bármikor is tudtalak. és nyugodjak meg, mert  
te már biztosan tudod, ebbe beledöglök majd én is!  
bezárkóztál, ne aggódjak, nincs aki megmentsen, és nem lesz,  
aki rád töri az ajtót még napokig, mint ahogyan én sem  
akadályozhatom meg a halálodat. mert örök vesztes vagyok,  
és ebben csak utolérhetetlen igazán, ebben a nagyvonalú,  
könyelmű, szar életben. és menjek a bűdös piczába,  
hogy képes voltalak magadra hagyni mások mocskos  
világában! de levelet hagysz, tudjam meg, halhatatlant  
csinálsz magadból, eddig úgyis csak a fegyelemé voltál,  
az elharapott szájé, nyelvé, az engem óvásé, szolgálaté,  
alázaté, de mindennek vége van! fel tudom ezt fogni?  
s hogy nem búcsúnak, vádnak írtál meg mindent jó előre.  
tudja csak meg a világ, mit vétettem ellened, mit  
vétkeztél velem! mekkora hülye voltam, hogy hittem,  
féken, fegyelemben tarthatlak, hogy elhitethetem veled,  
te akartad, hogy vége legyen, pedig soha és semminek  
nincsen vége, tudjam meg, már idekésztetted a szappant,  
három bontatlan luxot, lúgosítani a gyomrot, semlegesíteni  
a savat, csak valljam be, egyetlen szavamba kerül, és két  
pofára zabálsz értem, hogy nem tudok nélküled élni!

KÜRTI LÁSZLÓ (1976) Mátészalkán élő költő, gimnáziumi tanár. Utóbbi verseskötete: *Testi mesék* (2012).

# bárányhimlő

a gyerekbetegségeidet ugyan még  
tünetileg kezelem, de már nem  
akarom megelőzni, sem szárítgatni  
himlőfoltjaidat. távol tartom

magam minden számarköhögéstől,  
ahogy tőled is. viszonyaidat távolról  
figyelem, hogyan peregnek elszáradt  
barátságaid. nem magányosítanak

rajongók, nem gyűjtesz sorstársakat  
sem közös kesergésekre. úgy tudod,  
én vagyok az egyetlen, aki számít

az életben. de most még a legelején  
vagyunk a történetnek, az eszméleteidet,  
ha nem bánod, egy kicsit későbbre időzitem.

# tévedésből

eztán sem tartalak bolondnak,  
megnyugodhatsz.  
igaz, bolondomnak sem tovább.  
emlékül vagy búcsúzóul nem csinál  
az ember gyereket másnak. ajándékba,  
gondatlanságból esetleg, tévedésből talán.

ne kérj ilyesmit és ne követelőzz, kedves.  
ne csábítgass, nem akarok goromba lenni ma.  
maradjunk úgy, hogy távolról szerethess,  
a többi részvét, bocsánat, félresúgott ima.